

typhicola. Maar laten we ons daar het hoofd niet over breken ! We hebben gezien, dat er twee soorten zijn, die nogal op elkaar lijken en op dezelfde moerassige plaatsen voorkomen, maar toch zonder microscoop van elkaar te onderscheiden zijn. Microscopische kenmerken kunnen dan een bevestiging geven van onze determinatie.

P.B. Jansen.

Litteratuur:

- Horak E. 1968. Die Gattungstypen der Agaricales. Wabern-Bern.
 Moser M. 1967. Basidiomyceten II, Gams kleine Kryptogamenflora band II b/2. Stuttgart.
 Orton P.D. 1960. New Check list of British Agarics and Boleti, Trans. Brit. Myc. Soc. 43.
 Schweers A.C.S. 1941. Nieuwe Vondsten en beschrijvingen, in Meded. Nederl. Myc. Ver. 25:7-11. Met afb. en lit. opg.

Zusammenfassung

Psathyrella typhae (Kalchbr.) Pearson & Dennis und *Naucoria* (*Phaeomarasmius*, *Flammulaster*) *typhicola* Hennings werden verglichen. Beide Arten wachsen an lebendige oder tote Pflanzen an sumpfigen Stellen. Es gibt einzelne makroskopische und mikroskopische Differenzen. Auffallend ist bei *Nauc. typhicola* der tief am Stiel wachsende haarige Ring. Mikroskopisch sind die Sporen gut zu unterscheiden, bei *Psath. typhae* dunkelbraun und bei *Nauc. typhicola* hellbraun bis fast farblos.

HET KRALINGSE BOS TE ROTTERDAM IN 1968

1968 was voor het Kralingse Bos, mycologisch gesproken, een vrij slecht jaar. Vele paddestoelen, die ik er de vorige jaren vond, hebben verstek laten gaan. Regen is er genoeg gevallen, de schaarse aan paddestoelen zullen wij dus wel moeten toeschrijven aan het feit, dat de zomer en herfst ons niet genoeg warmte hebben gebracht. Het Bos is, met zijn vele loofbomen, en op veel plaatsen een dichte onderbegroeiing van struiken, een koel bos.

Toch heb ik nog enkele waarnemingen gedaan, die wel vermeldenswaard zijn:

Op een duiveveer, waarvan de vlag al half verrot was, trof ik een aantal kleine paddestoeltjes aan. De grootste was 5 mm hoog. Ze bestonden uit een rond kopje op een steeltje. Op bladzijde 49 van de Paddestoelengids van Lange staat een afbeelding van *Onygena corvina*, die veel op mijn vondst lijkt. Alleen was het kopje even

Typhula Phacorrhiza
vertakt exemplaar

hoog als de steel lang was, terwijl op de afbeelding de lengte van de steel de hoogte van de hoed vele malen overtreft. Ook waren ze veel kleiner. Misschien waren ze nog te jong; of zijn er nog andere soorten, die ook op veren voorkomen? Ze stonden parmantig op een rijtje langs de schacht als soldaatjes in het gelid; een alleraardigst gezicht.

De tweede aardige vondst betrof een truffel. In Coolia van april 1968 op bladzijde 108 vermeldde ik de vondst van *Tuber borchii* in het Bos. Nu verraste de bosopziener mij met een tweede truffel-vondst. Het was een vrijwel rond balletje met een diameter van ca. 15 mm. De kleur was roodbruin. Via het Rijksherbarium kwam ik de naam te weten: *Tuber rufum*. Ook deze soort is in de Paddestoelengids afgebeeld en wel op bladzijde 43. De tekst vermeldt: "niet in Nederland gevonden".

Door de vele regens kwam er omstreeks midden oktober een ware explosie van Typhula-soorten. Overal in het Bos kwamen kleinere en grotere groepen te voorschijn, er moeten er wel vele duizenden in het gehele Bos gestaan hebben. Een mooie gelegenheid om die dingetjes eens goed te bekijken.

Het meest kwam voor *Typhula juncea*. Deze soort heeft geen sclerotium. Vrij veel ex. hadden onderaan de clavula korte dunne zijtakjes. In zijn "Revision der niederländischen Homobasidiomycetae-Aphylllophoraceae" deel II schrijft Donk: "verzweigt sich zumweilen". Gezien het aantal clavula's dat dit verschijnsel vertoonde, zou ik er wel voor voelen om dat "zumweilen" te vervangen door: "ziemlich oft".

De tweede Typhula-soort, die ook veel voorkwam zij het dan ook minder vaak dan de vorige, was *Typhula phacorrhiza*. Deze soort heeft wel een sclerotium, uit sommige sclerotia ontsproten twee clavula's. Een enkel ex. vertoonde dezelfde vertakkingen als *T. juncea*. In de Revision staat alleen maar "unverzweigt"; ik moet hier wel uitdrukkelijk vermelden dat de verhouding: vertakt tegen onvertakt heel wat ongunstiger was (voor de onvertakte) dan bij *T. juncea*.

Een derde Typhula-soort was verreweg de zeldzaamste. Slechts op één enkele plaats trof ik een klein groepje Typhula's aan, die een stuk kleiner waren dan de vorige soorten. De clavula had hier een fraai rose kleur en was duidelijk afgescheiden van de steriele steel.

Bij de vorige soorten is er geen duidelijke afscheiding. Deze Typhula incarnata schijnt overigens wel zeldzaam te zijn.

N.P.W. Balke.

Emeritaat Prof. Dr. A.J.P. van Oort

Op 16 december 1968 nam Prof. Oort onder grote belangstelling afscheid als hoogleraar in de plantenziektenkunde en directeur van het laboratorium voor phytopathologie te Wageningen. Tijdens de hulding die op zijn afscheidscollege volgde, kwam duidelijk naar voren hoe zeer allen, die met Prof. Oort in één van zijn vele functies samenwerkten, hem zijn gaan waarderen als wetenschapsman, docent, organisator en, niet in de laatste plaats, als mens. Namens de N.M.V. werd hem een boek aangeboden.

Reeds meer dan 45 jaar is Prof. Oort lid van onze vereniging en zijn naam komt al voor in de aanwinstenlijst van 1917 van Mej. Cool in de "Mededelingen", wegens het aanbrengen van *Boletus versicolor* uit Rijngeest bij Leiden. In 1928 publiceerde hij, eveneens in de "Mededelingen", een bewerking van *Mycena* voor Nederland. De naam *Mycena oortiana* (Hora, 1960) zal daaraan blijven herinneren.

Te drukke werkzaamheden hielden Prof. Oort lange tijd uit ons midden weg. Maar gelukkig heeft hij de laatste 10 jaar weer actief aan het werk van de N.M.V. deel kunnen nemen. De reeks van zeer geslaagde z.g. mycologische dagen zijn aan zijn initiatief te danken en werden door hem georganiseerd. Bovendien heeft hij van 1963-68 het voorzitterschap van onze vereniging op zich willen nemen. In die tijd heeft zich naar het zich laat aanzien een nieuwe bloeiperiode van de N.M.V. ingezet.

Wij zijn Prof. Oort zeer erkentelijk voor alles wat hij voor onze vereniging deed en wensen hem en Mevrouw Oort nog vele zwammen op hun pad !

C. Bas.

Afscheid Mej. Dr. A. Jaarsveld

Op 20 december 1968 nam Mej. Jaarsveld, wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, officieel afscheid van het Hugo de Vries-Laboratorium te Amsterdam. Een grote schare van vrienden, bekenden en collega's zette dit afscheid luister bij. Prof. Meeuse bood haar namens de aanwezige en vele niet aanwezige enige fraaie geschenken aan. Daarna belichtte Prof. Heimans in een geestige toespraak de centrale rol die Mej. Jaarsveld vele jaren op het Hugo de Vries-Laboratorium heeft gespeeld bij het onderwijs in